

Nepřezkoumatelnost rozsudku

Nepřezkoumatelný je rozsudek, jehož skutkové a právní závěry vycházejí z tzv. souhrnného zjištění, jímž se zjišťuje rozhodný skutkový stav současně na základě všech provedených důkazů, aniž se uvede, na základě kterých konkrétních důkazů se to které zjištění činí a z jakých důvodů, jakož i bez vysvětlení případných rozporů mezi nimi.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 30 Cdo 3947/2007, ze dne 16.9.2009)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně I. S., zastoupené advokátem, proti žalované obchodní společnosti T. O. C. R., a.s. (dříve Č. T. a.s.), o zaplacení 748.671,20 Kč, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 10 C 41/2003, o dovolání žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. září 2005, č.j. 29 Co 185/2005-82, tak, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. září 2005, č.j. 29 Co 185/2005-82, se zrušuje, a věc se vrací uvedenému soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Rozsudkem ze dne 9. prosince 2004, č. j. 10 C 41/2003-57, Obvodní soud pro Prahu 9 ve výroku I. stanovil, že žalobkyně není povinna zaplatit žalovanému za telekomunikační služby účet za zúčtovací období květen 1998 vystavený žalovanou na částku 479.408,80 Kč a účet za zúčtovací období červen 1998 vystavený žalovanou na částku 269.262,40 Kč (výrok I.). Ve výroku II. stanovil, že toto rozhodnutí nahrazuje v plném rozsahu rozhodnutí M. d. a s. ČR, Č. t. ú. - odboru pro oblast P., ze dne 24. ledna 2001 pod čj. 526464/2000-631/Mai/F, potvrzeného rozhodnutím předsedy Č. t. ú. ze dne 3. července 2001 pod čj. 11656/2001-603. Rozhodl též o náhradě nákladů řízení (výrok III.). Soud prvního stupně mimo jiné poukázal na skutečnost, že za situace, kdy byla sporná otázka rozsahu telekomunikačních služeb poskytnutých v sporem dotčeném období za měsíce květen a červen 1998, v nichž došlo k mimořádnému nárůstu protetelefonovaných částek, byla tato otázka předmětem dokazování. Bylo na žalované, aby prokázala, že žalobkyně jako telefonní účastník využila telekomunikačních služeb žalované v rozsahu, v jakém se žalovaná jako poskytovatel telekomunikačních služeb domáhal úhrady za využití služeb. Žalované však v této souvislosti neoznačila žádné důkazy, a ani z obsahu připojeného správního spisu nebylo v řízení prokázáno, že by žalovaná poskytla žalobkyni telekomunikační služby v tvrzeném rozsahu. Jediným důkazem předloženým žalovanou v rámci správního spisu byla jednotlivá vyúčtování za měsíce, které nejsou předmětem řízení. Tyto doklady proto podle soudu nemohou prokázat, že by telekomunikační služby v předmětném období v květnu a červnu byly žalobkyni v daném rozsahu poskytnuty. V řízení před správním orgánem a v řízení před soudem nebyl (žalovanou) předložen žádný důkaz k prokázání výše hovorného, ani výše základní sazby ve smyslu ustanovení § 30 odst. 1 a 2 Telefonního řádu. V souvislosti s námitkou žalované, že nebyl dohledán počet impulsů a jejich rozsah za předmětné období podle soudu prvního stupně nemohla žalovanou zprostit důkazního břemene. Soud též měl pochybnosti o řádném doručení příslušných vyúčtování žalobkyni, přičemž připomněl, že v správním řízení nebylo prokázáno doručení jakékoliv upomínky žalobkyni. Za tohoto stavu Obvodní soud pro Prahu 9 uzavřel, že s přihlédnutím k obsahu správního spisu nebylo v řízení prokázáno, že by žalovaná žalobkyni poskytla telekomunikační služby v rozsahu jí tvrzeném a účtovaném, a že by jednotlivá vyúčtování řádně doručila. Podle názoru soudu správní orgán svá rozhodnutí vydal na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Soud proto ve smyslu ustanovení § 250j

občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) žalobě vyhověl s tím, že tímto rozsudkem nahradil v plném rozsahu napadená správní rozhodnutí.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 29. září 2005, č.j. 29 Co 185/2005-82, k odvolání žalované rozsudek soudu prvního stupně ve výroku o věci samé změnil podle ustanovení § 220 odst. 2 o.s.ř. tak, že žalobu v celém rozsahu zamítl. Rozhodl též o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů. V odůvodnění tohoto rozhodnutí odkázal na ustanovení § 250i o.s.ř., z něhož vyplývá, že soud žalobu (podle části páté o.s.ř.) zamítne, dospěje-li k závěru, že správní orgán rozhodl o sporu nebo jiné právní věci správně. Tak tomu podle odvolacího soudu bylo i v souzené věci, neboť konstatoval, že správní orgány vycházely při svém rozhodnutí z postačujících důkazů a správně dovodily, že žalobkyni se nepodařilo v řízení prokázat nic, co by svědčilo o tom, že zařízení spravovaná žalovanou, sloužící k registraci impulzů, které jsou podkladem pro výpočet ceny za služby žalobkyni poskytované, nebyla funkční nebo trpěla závadami, nebo, že by snad její linku neoprávněně používala cizí osoba. Nic z toho se žalobkyni nepodařilo prokázat ani v řízení před soudem. Soud druhého stupně poukázal na to, že z důkazů provedených v řízení před ním zjistil, že doba volání, odpovídající používání přístupu k audiotextovým službám, je reálně možná a odpovídá i tomu, co sama žalobkyně uvedla v rámci reklamačního řízení v roce 1998. Tvrzení soudu prvního stupně, že žalobkyně neobdržela vyúčtování za sporné měsíce není podle odvolacího soudu logické, neboť částky, které má zaplatit, reklamovala, přičemž pro posouzení věci není rozhodné ani to, že neexistují výpisy aktivního telefonního styku za sporná období.

Rozsudek Městského soudu v Praze byl doručen zástupci žalobkyně dne 8. listopadu 2005 a týž den nabyl právní moci.

Proti rozsudku odvolacího soudu podala žalobkyně dne 6. ledna 2006 včasné dovolání. Jeho přípustnost dovozuje z ustanovení § 237 odst. 1 písm. a) o.s.ř., přičemž jako dovolací důvody označuje ustanovení § 241a odst. 2 písm. a), b) a odst. 3 o.s.ř. (tj. vytýká, že řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, dále, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci, a že toto rozhodnutí vychází ze skutkového zjištění, které nemá podle obsahu spisu v podstatné části oporu v provedeném dokazování). Dovolatelka především nesouhlasí se závěrem odvolacího soudu, že v zápisu z jednání ze dne 16. října 1998 měla potvrdit volání na audiotextové služby ve sporných obdobích. V něm se totiž hovoří o takovémto volání pouze ve dvou případech. Nesouhlasí též s přehodnocením závěru soudu prvního stupně, že žalovaná neprokázala, že žalobkyně využila telekomunikačních služeb žalované v rozsahu, v jakém se tento poskytovatel telekomunikačních služeb domáhal úhrady za toto využití. Pro stanovení výše hovorného je rozhodující počet impulsů vykázaných počítadlem v telefonní ústředně. Stav počítadla však žalovaná žádným způsobem neprokázala. Jako nesprávný se dovolatelce jeví i závěr odvolacího soudu, že „z důkazů provedených v odvolacím řízení soud nadto zjistil, že doba volání, odpovídající používání přístupu k audiotextovým službám, je reálně možná a odpovídá i tomu, co sama žalobkyně uvedla v rámci reklamačního řízení v roce 1998“. Jde o závěr nelogický a neodpovídající provedenému dokazování, resp. je v příkrém rozporu s vyjádřením žalobkyně při reklamaci. Doplnění řízení ceníkem vnitřních telekomunikačních služeb platného od 1. dubna 1998, které provedl odvolací soud, se dovolatelce jeví – s ohledem na absenci výpisu aktivní hovorové korespondence žalobkyně, i s přihlédnutím k absenci průkazu stavu počítadla impulsů v ústředně žalované na počátku i konci sledovaných období – jako nadbytečné. Dovolatelka proto žádá, aby dovolací soud napadený rozsudek odvolacího soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná se k podanému dovolání nevyjádřila.

Dovolací soud po té, co přihlédl k čl. II bodu 12. zákona č. [7/2009](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony,

konstatuje, že dovolání bylo podáno oprávněnou osobou, zastoupenou advokátem ve smyslu ustanovení § 241 odst. 1 o.s.ř., stalo se tak ve lhůtě vymezené ustanovením § 240 odst. 1 o.s.ř., přičemž je charakterizováno obsahovými i formálními znaky požadovanými ustanovením § 241a odst. 1 o.s.ř. a je přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. a) o.s.ř.

Dovolací soud poté napadený rozsudek odvolacího soudu ve výroku ve věci samé přezkoumal v souladu s ustanovením § 242 odst. 1 až 3 o.s.ř. a dospěl k závěru, že nelze toto rozhodnutí hodnotit jako správné (§ 243b odst. 2 o.s.ř.).

Právní úprava institutu dovolání obecně vychází ze zásady vázanosti dovolacího soudu podaným dovoláním. Dovolací soud je tak vázán nejen rozsahem dovolacího návrhu, ale i uplatněným dovolacím důvodem. V případech, je-li dovolání přípustné, je soud povinen přihlídnout i k vadám uvedeným v ustanovení § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o.s.ř., jakož i k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a to i tehdy, když nebyly uplatněny v dovolání. Z napadeného rozhodnutí pak vyplývá, že řízení je poznamenáno i takovouto vadou.

Podle § 250i o.s.ř. soud žalobu zamítne, dospěje-li k závěru, že správní orgán rozhodl o sporu nebo o jiné právní věci správně.

Podle ustanovení § 250j o.s.ř. dospěje-li soud k závěru, že o sporu nebo o jiné právní věci má být rozhodnuto jinak, než rozhodl správní orgán, rozhodne ve věci samé rozsudkem (odst. 1). Rozsudek soudu podle odstavce 1 nahrazuje rozhodnutí správního orgánu v takovém rozsahu, v jakém je rozsudkem soudu dotčeno. Tento následek musí být uveden ve výroku rozsudku (odstavec 2).

Jak již bylo uvedeno, soud prvního stupně dospěl k závěru, že ve věci je třeba aplikovat ustanovení § 250j o.s.ř., přičemž důvody, které jej k této úvaze vedly, odůvodnil. Přihlédl tak mimo jiné i k absenci důkazu (a to jak v řízení před správními orgány, tak v řízení před soudem) k prokázání výše hovorného ve sledovaných obdobích. Je pak nepochybné, že seznání a ověření právě této skutečnosti, je jedním ze základních požadavků pro spravedlivé rozhodnutí v této věci. Naproti tomu odvolací soud své rozhodnutí odůvodňuje v jediném nepřilíš obsáhlém odstavci pouze velmi stroze a v zásadě jen paušálně tvrdí, že soud prvního stupně pochybil, když žalobě vyhověl. Přitom se však vcelku konkrétněji a přesvědčivě nevypořádává s jeho argumentací. Sám pak poukazuje na skutečnosti, které zcela zřetelně neinterpretuje přesně (jako např. zápis z jednání se žalobkyní ze dne 16. října 1998, v němž sice žalobkyně připouští, že předmětných telekomunikačních služeb využila, avšak jen v značně omezeném rozsahu, současně však z tohoto zápisu bez dalšího neplyne, že by se byla zavázala dlužnou částku zaplatit), nebo na fakta, z nichž nelze závěr o výši hovorného ve sledovaných obdobích učinit. Přitom logického zdůvodnění postrádá i závěr odvolacího soudu, že pro posouzení věci není rozhodné ani to, že neexistují výpisy aktivního telefonního styku (žalobkyně) za sporné období.

Nepřezkoumatelný je rozsudek, jehož skutkové a právní závěry vycházejí z tzv. souhrnného zjištění, jímž se zjišťuje rozhodný skutkový stav současně na základě všech provedených důkazů, aniž se uvede, na základě kterých konkrétních důkazů se to které zjištění činí a z jakých důvodů, jakož i bez vysvětlení případných rozporů mezi nimi. (R.č. 40/2002 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

Ač odvolací soud v odůvodnění svého rozsudku konstatoval, že správní orgány vycházely při svém rozhodnutí z postačujících důkazů a tedy rozhodly správně (§ 250i o.s.ř.), a neměl tak fakticky důvod sám rozhodnout jinak (§ 250j o.s.ř.), tuto úvahu nekonfrontuje s konkrétními závěry rozhodnutí správních orgánů, aniž by přehledně odkázal na odpovídající důkazy provedené jak ve správním řízení, tak v řízení před soudem, a aniž by se s nimi současně též vypořádal. Takto je třeba napadený rozsudek odvolacího soudu pokládat za v zásadě nepřezkoumatelný a proto nesprávný.

Protože tedy napadený rozsudek odvolacího soudu není ve výroku ve věci samé správný, dovolací soud jej v tomto výroku a v souvisejícím výroku o náhradě nákladů řízení zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 2 věta za středníkem, odst. 3 o.s.ř.).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výdělnku \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ochrana spotřebitele \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovněprávní vztah \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Určení otcovství \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Jméno v obchodní firmě právnické osoby](#)
- [Dokazování](#)
- [Bolestné](#)
- [Blankosměnka](#)
- [Nájem](#)